

Ajuntament d'Altea
REGIDORIA DE CULTURA

14/07 - 19.00h

Palau Altea Centre d'Arts

"BOLERO"

ADDA-SIMFÒNICA ALACANT
JOSEP VICENT, DIRECTOR TITULAR
FABIO FURIA, BANDONEÓ

Con la colaboración de:
Sabadell
Fundación

al DIPUTACIÓN
DE ALICANTE

ADDA-SINFÓNICA ALICANTE

Doblemente Premiada por la Academia de la Música de España 2024

FABIO FURIA

Bandoneó

Fabio Furia, compositor i arranador, és considerat un dels bandoneonistas més importants d'Europa. La seua activitat concertística li ha portat a actuar a tot el món a les sales de concerts més prestigioses com la Tonhalle de Zurich, la Sala Dvorak del Rudolfinum de Praga, el Teatre Bozar de Brussel·les, el Parc della Musica de Roma, l'Auditori Arvedi de Cremona, el Teatre Líric de Càller, el Centre Cultural Onassis d'Atenes i la Großer Saal de Klagenfurt.

Molt benvolgut a nivell internacional, el seu talent és conegut en nombroses institucions i festivals de música nacionals i internacionals. Entre altres: Acadèmia Nacional de Santa Cecília, Festival de Ljubljana, Festival d'Emília Romagna, Festival Stradivari de Cremona, Maggio dei Monumenti (Nàpols), setmanes musicals de Brescia, Festival d'Estiu de Gubbio.

Ha col·laborat amb músics i formacions de prestigi, com: Antony Pay, Michel Michalakakos, Franco Maggio Ormezewski, Anne Gastinel, Stefano Pagliani, Anna Tifu, Jean Ferrandis, Roberto Cappello, Solisti della Scala, Turner String Quartett, Kodály String Quartett, Budapest Orquestra de Cordes, Daniel Binelli, Juan José Mosalini, Hiba al Kawas, Solistes de Cambra de Salzburg, Orquestra Simfònica de Kíev, Orquestra Simfònica de Baden Baden, Kso Kärtner Sinfonieorchester, Trio Wanderer.

Ha actuat com a solista a Itàlia, el Canadà, Mèxic, Croàcia, Suïssa, República Txeca, Alemanya, França, Eslovènia, Macedònia, Lituània, Àustria, Espanya, el Japó, Corea, Grècia, Líban i els Estats Units.

És membre del Quartet Novafonic amb el qual realitza una important activitat concertística en sales i institucions de prestigi, alguns concerts han sigut gravats i retransmesos per als concerts matinals de Rai Radio3 i per al canal Rai5.

És fundador i director artístic de l'Associació Cultural "Anton Stadler" i de l'Associació "ContraMilonga", així com creador d'importants esdeveniments musicals com: el "Festival Internacional de Música de Cambra", establert en 1998, "ARTango&Jazz Festival", la "Masterclass Internacional de Bandoneón", un esdeveniment capaç d'atraure a joves músics de tot el món.

Va fundar l'Acadèmia Italiana de Bandoneón amb la qual organitza masterclasses i concerts amb els solistes més importants del món.

Arturo Márquez

(Álamos, Sonora, Mèxic, 1950)

Danzón número 2

El 5 de març de 1994, en els mesos de l'alçament zapatista, es va estrenar en el Centre Cultural d'Universitat Nacional Autònoma de Mèxic (UNAM), aquesta obra composta per encàrrec de la Direcció d'Activitats Musicals de la citada Universitat. Va ser l'Orquestra Filharmònica del propi centre acadèmic, la OFUNAM, qui la va executar per primera vegada sota la direcció de Francisco Savín. L'obra, dedicada per l'autor a la seua filla Lily Márquez, es va originar en 1993 durant un viatge del compositor a Malinalco amb el pintor Andrés Fonseca i la ballarina Irene Martínez, tots dos experts en danses de saló. Márquez va visitar amb ells Veracruz, on el ball del danzón és molt popular. El danzón tradicional és un ritme i un ball d'origen cubà que es va difondre a Veracruz i en la Colònia Obrera de la ciutat de Mèxic en la dècada de 1950. La intenció de Márquez va ser captar la conjunció tant del ritme musical com la del ball que l'acompanya. Per al compositor va suposar una renovació del seu propi llenguatge musical. Márquez va estudiar en el Conservatori i Institut de Belles arts de Mèxic, a París amb Jacques Castérède, i en l'Institut d'Arts de Califòrnia, i el "Danzón número 2" s'ha convertit en una de les peces més executades de la música clàssica de l'últim quart de segle.

Astor Piazzolla

(Mar de Plata, 1921 - Buenos Aires, 1992)

Cuatro Estaciones Porteñas, per a bandoneón, piano i orquestra de cordes

Astor Piazzolla, un dels compositors i bandoneonistas més influents del segle XX, va transformar el tango tradicional en una forma d'art més complexa i sofisticada, coneguda com a "nou tango". Nascut en Mar del Plata, l'Argentina, i format a Buenos Aires i Nova York, Piazzolla va fusionar elements del jazz i la música clàssica amb el tango, revolucionant el gènere i portant-lo a noves altures. "Quatre Estacions Portenyes" és una suite de quatre moviments que originalment no va ser concebuda com una obra unificada, sinó com a peces separades compostes entre 1965 i 1970. Malgrat la seua composició independent, aquestes obres han sigut sovint interpretades juntes, en un format que recorda a "Les Quatre Estacions" d'Antonio Vivaldi. Amb elles, Piazzolla va aconseguir captar l'essència de Buenos Aires i les seues estacions, immortalitzant la ciutat en una obra musical que continua ressonant amb força en el repertori.

Manuel de Falla

(Cádiz, 1876 - Alta Gracia, Argentina, 1946)

Suite del Sombrero de Tres Picos

Durant la seua estada a París Falla va assistir a l'estrena de "La consagració de la primavera", de Stravinski, pels Ballets Russos. El seu director, Diaghilev, li va proposar portar a l'escena les "Noches en los jardines de España", però el compositor gadità va refusar. Es va posar a treballar en una obra de Pere d'Alarcón, "El corregidor y la molinera", per al qual el seu amic Martínez Sierra va traure un mimodrama que es va estrenar a Madrid en el Teatre Eslava el 7 d'abril de 1917 sota la direcció de Joaquín Turina. Però com Diaghilev li continuava pressionant, Falla, augmentant la partitura amb temes populars després d'un recorregut per terres d'Andalusia, li va oferir el tema original d'Alarcón, "El sombrero de tres picos", que va ser estrenat pels Ballets Russos a Londres, en el Teatre Alhambra, el 22 de juliol de 1922, amb Ernest Ansermet al capdavant de l'orquestra, la coreografia de Leónidas Massine, els decorats i vestits d'un jove Pablo Picasso, i la Karsavina i el propi Massine en els papers principals: el vell corregidor amb el seu barret de tres pics i la bella molinera.

Maurice Ravel

(Ciboure, País Basc francès, 1875 - París, 1937)

Bolero, per a orquestra

La ballarina Ida Rubinstein, la que fóra creadora de "La Valse" com a poema coreogràfic en 1929, li va demanar a Ravel en 1927 que orquestrara per a ballet algunes pàgines del compositor espanyol Isaac Albeniz, que finalment abordaria un altre compositor. Però a Ravel el va atraure la idea de compondre una nova obra en forma de bolero, atret pel seu ritme repetitiu: "És una experiència en una direcció molt especial i molt limitada i no hauria de suscitar la sospita que intenta una altra cosa que la que es. Abans de la primera representació vaig fer publicar un advertiment precisant que havia escrit una peça que consistia únicament en un teixit orquestral sense música, un llarg i progressiu crescendo", va deixar escrit el músic francès sobre la qual és sens dubte la seua obra més popular i aplaudida en el món. El 22 de desembre de 1927, en l'Òpera de París, va ballar el "Bolero" Ida Rubinstein. I l'11 de gener de 1930, en els Concerts Lamoureux, a París, va ser el mateix autor qui la va dirigir com a composició orquestral. "Esta és una peça que els grans concerts del diumenge no s'atreviran a inscriure en els seus programes", va dir Ravel llavors. Hui ja sabem que el "Bolero", que tancarà el concert de hui, ha desafiat al temps i al pronòstic del seu autor.

ADDA·SIMFÒNICA ALACANT

Doblement Premiada per l'Acadèmia de la Música d'Espanya 2024

Orquestra Simfònica estable de la “Fundació de la Comunitat Valenciana - ADDA”, és alhora l'orquestra resident de l'Auditori de la Diputació d'Alacant. Envoltada de la llum de la costa mediterrània, ADDA·SIMFÒNICA ALACANT s'ha convertit vertiginosament en una part important de la vida musical valenciana amb presència també en el Palau de les Arts Reina Sofia (ENSEMS 19/20/21/22/23) i espanyola, actuant en Festivals de tot el territori, debutant internacionalment en 2022 amb un aclamat doble concert a Berlín.

La personalitat sonora d'ADDA·SIMFÒNICA ALACANT només s'entén com a reflex del seu fundador i director titular Josep Vicent, una orquestra d'autor que desperta emocions i inspiració al públic en cadascun dels seus concerts.

L'orquestra manté una intensa activitat en la seua temporada estable, amb un cicle de música simfònica compartint programació amb les orquestres més importants, directors i solistes del món, ocupant un lloc preponderant en la Temporada 23/24 les músiques d'Strauss, Berlioz, Chick Corea, Mussorgsky, Ravel, Beethoven, Shostakovich, Adams, Berio, Mahler... Col·laborant amb artistes de la talla d'Stefanie Irányi, Alessi, Muira, London Voices, Messina, Trio VibrArt o Iréne Theorin. Al costat del seu director titular Josep Vicent, han realitzat projectes destacats amb l'Orfeó Donostiarra a l'Auditori Nacional, Palau de la Música de Barcelona, Auditori de Saragossa, així com l'única òpera de Manuel de Falla en Concert (Miquel Ortega), i esperen les participacions en el Ljubljana Festival i el Berlioz Festival, a més d'una apassionant gira pel Japó i Xina.

La seua capacitat d'innovació, dinamisme, versatilitat estilística i el talent dels seus músics, converteixen a l'ADDA·SIMFÒNICA ALACANT en una orquestra que traspasa les sales de concert, servint a la societat amb activitats pedagògic-escèniques, al costat de Títeres Etcètera entre altres, i concerts socials (en residències i hospitals de tot el territori). Amb el seu segell renovador en la interpretació de la música del nostre temps, així com amb l'espai digital immersiu dels seus Digital Albums, l'Orquestra ha desenvolupat una intensa producció discogràfica i audiovisual per als segells Warner Classics, Ària Classics, Parma Recordings, Discmedi, IMM Klassik... aconseguint el distingit Melòman d'Or en quatre ocasions pels seus treballs “Music for Emotions”, “Fight for Light”, “Ritual Dances” i “Ritmo, The Chick Corea Symphony Tribute, sent aquest últim nominat al Grammy Latino 2023 i als GRAMMY AWARDS americans.

Després del seu pas, han deixat empremta directors i solistes de renom com Valery Gergiev, Maria João Pires, Javier Perianes, Paquito D'Rivera, les Germanes Labèque, Pablo Sáinz Villegas, Joaquín Riquelme, Juan Pérez Floristán, Ginesa Ortega, Denis Kozhukhin, Àngeles Blancas, Ramón Vargas, Pacho Flores, Spanish Brass, Jurjen Hempel, Carles Magraner, Joaquín Achúcarro, Judith Jáuregui, Marina Heredia i molts més.

Entre els projectes més importants liderats pel seu Director Titular, destaquen les produccions d'òpera i escèniques dissenyades conjuntament amb Emilio Sagi o Carlus Padrissa i la Fura dels Baus; (Amor Brujo, Carmen, La Bohème, La Creació, Carmina Burana, Pastoral for the Planet...) el Jazz Simfònic del “Chick Corea Symphony Tribute”, la integral audiovisual dels ballets de Stravinski o les estrenes

mundials dels compositors Nicola Campogrande, Óscar Navarro, Jesse Passenier, Michael Nyman, Vicent Egea, Ximo Cano, David Mora, Per Egländ i Jesús Mula. Amb la seua imparabile trajectòria artística, la crítica la defineix com “un instrument de primer rang mundial que contagia entusiasme, amb una energia i un so a l’abast de molt poques orquestres”, ADDA·SIMFÒNICA ALACANT i el seu director titular Josep Vicent, s’han convertit en imprescindible marca cultural del seu territori.

Josep Vicent. Director titular

Músic espanyol de trajectòria apassionant i única, Josep Vicent ha estat al capdavant d’alguns dels conjunts simfònics més prestigiosos d’Espanya i del món: London Symphony Orchestra, Teatre Mariinsky, Filharmònica de Sant Petersburg, Slovenian Philharmonic, Filharmònica de Rotterdam, Orquestra de Cambra de París, Royal Philharmonic, Residentie Orkest la Haia, Ràdio d’Holanda, Royal Liverpool Philharmonic, Orquestra de Kíev, Gewandhaus Leipzig, Orquestra del Teatre Real, New World Symphony Miami, Orquestra Nacional d’Espanya, Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Simfòniques de Milà, València, Palau de les Arts, Ràdio Televisió Espanyola, Durban, Auvergne, Sichuan, Sinfonietta Cracòvia, ONB, Swiss Argovian Philharmonic, i les Simfòniques Nacionals de Bèlgica, Xile, l’Uruguai i el Brasil, entre altres.

Des de 2015/16 Josep Vicent és Director Artístic i Musical de l’ADDA i Director Titular d’ADDA Simfònica Alacant. També va ser director principal de l’Orquestra Simfònica de les Illes Balears i de Jeunesses Musicals World Orchestra (The World Orchestra) des de 2005 a 2015, amb els qui va realitzar quinze gires en quatre continents. En les últimes temporades ha debutat amb la Filharmònica de Buenos Aires, la WDR Funkhausorchester, l’Òpera de Rouen, la Orchestre National de Lille i la OSPA en el concert dels Premis Princesa d’Astúries.

Pioner en l’exploració de nous formats i públics per a la música clàssica, dirigeix produccions operístiques en el Teatre Real de Madrid, Teatre Royal de La Monnaie, Teatre del Liceu de Barcelona, Òpera de Leipzig, el Festival de Peralada o el Teatre de la Maestranza de Sevilla entre altres. Treballa com a director musical amb l’aclamada formació operística/teatral “La Fura del Baus” des de 2014. Amb àmplia trajectòria en la música contemporània, ha estrenat centenars d’obres de creació, i ha sigut Director Artístic del Xenakis Festival, del Festival Nits de la Mediterrània i de l’internacionalment aclamat Amsterdam Percussion Group. Guardonat amb el Premi d’Interpretació de Joventuts Musicals Internacional, el Premi de les Arts “Ciutat de València” 2013 i el Premi “Óscar Esplá” Ciutat d’Alacant, va ser assistent del mestre Alberto Zedda. Josep és Ambaixador Internacional designat per Sr. Federico Mayor Saragossa per a la Fundació Cultura de Pau.

Josep Vicent col·labora amb solistes com Maria João Pires, Germanes Labèque, Zukerman, Paquito D’Rivera, Miura, Ramón Vargas, Iréne Theorin...actuant en els Festivals i sales més prestigioses del món: Concertgebouw d’Amsterdam, Berlín Philharmonie, Teatre Colón, Royal Albert Hall, Bozar de Brussel·les, Carnegie Hall de Nova York... La seua àmplia discografia es troba en Warner Classics, Ària Classics, Etcétera Records, Verso, Ensayo, Columna Música o Deutsche Grammophone.

Programa:

Arturo Márquez, Danzón No. 2 10:00

Astor Piazzolla, Cuatro Estaciones Porteñas 25:00

I. Verano porteño 07:00

II. Otoño porteño 06:00

III. Invierno porteño 07:00

IV. Primavera porteña 05:00

Pausa 15:00

Manuel de Falla, Sombrero de Tres Picos, Suite: Selección 24:00

Maurice Ravel, Bolero 13:00

